

Forfatter: Møller, Poul Martin

Titel: Udrag fra STRØTANKER FRA KINAREJSEN

Citation: Møller, Poul Martin: "Skrifter i Udvalg", i Møller, Poul Martin: *Skrifter i Udvalg*, udg. af HANS BRIX ; SOPH. MICHAËLIS ; CARL S. PETERSEN ; POUL TUXEN , 1930, s. 269.
Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-moeller02val-shoot-idm140573402125760/facsimile.pdf> (tilgået 25. april 2024)

Anvendt udgave: Skrifter i Udvalg

utaalmodigen kræve Tilfredsstillelsen af deres jordiske Ønsker, kunne de ej ringeagte Betingelserne derfor. Men Stræben derefter kan ej saaledes gennemtrænge deres Liv, at de med stadig Kraft kunne tilkæmpe sig det forønskede Klenodie. De synes, at de ved den Begejstring, hvormed de forud nyde det i Fantasien, ved deres brændende Længsel derefter, gøre dem værdige dertil. Ørkesløse vente de da, at det ligesom fra Himlen skal falde i deres Hænder.

Den, som ufortrøden bliver ved at skrive slet, faar tilsidst et Slags Reputation som en stor Skribent. Selv den, der frakender ethvert enkelt af hans Arbejder alt Værd, har i Hjærtet et Slags Respekt for ham, som Skaber af de mange Volumina. Dette synes at være saa dybt indgroet i den danske Karakter, at adskillige (som f. Eks. Grundtvig, endogsaa før end han tilfredsstillede sig selv ved Oversættelsen af Saxo og Snorro) have en Slags Ærbødighed for sig selv som danske Klassikere, uagtet de ikke levne alle deres Flyveskrifter, hvoraf deres litterære Person er sammensat, eller rettere hvori den er adspredt, nogen synderlig Ære. De glemme det gamle: *nihil est in partibus, quod non fuit in toto*.

Der gives Værker, som lykkes bedst, naar Tanken om Meddelelse er nær. De esoteriske Værker ere derimod Hjærtets stille Konversation med sig selv.

Vittighedsimprovisatoren og andre mundtlige Digtere have mer Genialitet end de skrivende Poeter, men mindre Bevidsthed derom. De ere rige Mænd, som more sig med at kaste Guld ud iblandt Pøbelen